

Elveda Suzi

– Alaca · 06 Mart 2025

Dön gel, diye diye, kısıldı sesim,
Dillerim tükendi, el vicdan Suzi!
Gurbet senin, hüznün benim adresim,
Gizli ağlamaktan, kuruttum gözü,
Sellerim tükendi, elveda Suzi!

Dedim senden bana, yâr olmaz artık,
Dağıldı hayaller, bir olmaz artık,
Türküler, derdime, kâr etmez artık;
Duvarıma astım, emektar sazi,
Tellerim tükendi, elveda Suzi!

Düşleri öğüttü, feleğin çarkı,
Soldurdu en yeşil, bahçeyi, parkı,
Şimdi dört mevsimin, kalmadı farkı;
Neyleyim baharı, neyleyim yazı,
Güllerim tükendi, elveda Suzi!

Bozma istifini, kendini yorma,

Lütfedip kimseye, şahsımı sorma,
Boşa umut verip, bir daha vurma!
Ciğerim sızlıyor, dert dizi dizi,
Hallerim tükendi, elveda Suzi!

Hasret ile geçen, gün-gecem kahr,
Yediğim, içtiğim, farz et ki zehir,
Aradım, kalmadı, gidecek şehir;
Peşinden koşturdum, aştım dağ-düzü,
Yollarım tükendi, elveda Suzi!

Bitti heyecanım, yitti hevesim,
Yaşayan ölüyüm, gitti nefesim,
Sönmüş bir volkandır, göğüs kafesim;
Yürek yangınımın, kayboldu közü,
Küllerim tükendi, elveda Suzi!

Çoğaldı çizgiler, saçlar aklaştı,
Dinmiyor nöbetler, şoklar sıklaştı,
Çok geç oldu yazık, vakit yaklaştı;
Çoğu gitti ömrün, kaldı pek azı,
Yıllarım tükendi, elveda Suzi!

06.03.2025

Muhittin Alaca